

[Helge Larsen.]

Jeg fandt i deres taler. Jeg beklager det ikke, tværtimod synes jeg i og for sig, det er en værdifuld ting, for det betyder vel, at samarbejdsmulighederne i tinget mellem regeringspartier og opposition efter denne åbningsdebat er bedre, måske tør jeg også sige større, end de var i forrige samling. Hvis jeg har ret i denne vurdering og denne formodning, er jeg særdeles glad og tilfreds dermed, fordi jeg netop anser det for meget vigtigt, at man på baggrund af de vanskeligheder, vi står over for i økonomisk henseende, og de store problemer, vi skal have løst i forbindelse med markedsforhandlingerne, kan etablere et samarbejde mellem demokratiske partier om løsningen af disse opgaver.

Aksel Larsen: Det er af socialdemokratiets ærede ordfører, hr. Per Hækkerup, blevet bebrejdet mig, at jeg i min tale i går praktisk talt ikke har beskæftiget mig med oppositionen til højre i salen, men kun med regeringen og regeringspartierne, især socialdemokratiet. Hvis denne vurdering af min tale skulle være rigtig, beklager jeg meget, at jeg lever i en vildfarelse, når jeg tror, at den åbningsdebat, vi har her i tinget, og som undertiden er spændende, undertiden ikke er spændende, den har vi på grundlag af statsministerens åbningstale for at diskutere regeringens politik, regeringens fremlagte planer, og i denne situation, hvor der er sket en rekonstruktion af regeringen og en rekonstruktion af regeringsaftalen mellem de to regeringspartier, må man naturligvis også diskutere dette spørgsmål: selve regeringens grundlag. Jeg troede — og jeg tror det for øvrigt fortsat, så jeg anser det ikke selv for en vildfarelse, men det gør det ærede medlem hr. Per Hækkerup altså — jeg tror, at dette må være meningen med debatten her, og derfor synes jeg, det er ganske naturligt, at ikke blot jeg, men også alle andre ordførere fortrinsvis har beskæftiget sig med den højtærede statsministers åbningstale, med regeringens politik, med regeringens planer.

Det er dog ikke rigtigt, at jeg ikke har beskæftiget mig med oppositionen til højre i salen; men jeg kunne jo ikke ofre den mere opmærksomhed, end dens mangel på politik gjorde rimeligt; det har jeg sagt i

min tale, og jeg må tilføje, at efter det, der i dag er sagt af det ærede medlem hr. Erik Eriksen og det ærede medlem hr. Poul Møller, har jeg faktisk ikke synderligt mere at sige til disse partier, måske nok lidt om disse partier, men det bliver om deres forhold til regeringen og om spørgsmålet samarbejdsvilje og samarbejdsudsigter.

Den højtærede statsminister fandt, at regeringen stod ret fint i lakken, for venstre og de konservative havde beskyldt regeringen for socialisme, Aksel Larsen havde beskyldt regeringen eller dens program for total mangel på samme, og så så det jo ret godt ud. Jeg må sige til den højtærede statsminister, at det er en misforståelse; det tror jeg slet ikke jeg har udtalt mig om, eller rettere sagt, det ved jeg at jeg ikke har udtalt mig om, for mod min sædvane havde jeg manuskript til min tale, og jeg har ikke kunnet finde noget deri om, at jeg har bebrejdet regeringen, at der ikke var socialisme i dens program. Det, jeg har gjort, er, at jeg har konstateret, at socialdemokratiet ganske åbenbart har opgivet eller har slækket på en væsentlig del af de vigtigste punkter, som blev vedtaget i arbejdsprogrammet på socialdemokratiets kongres, mod til gengæld at få indrømmelser på det militære område fra det radikale venstres side. Dette har den højtærede statsminister fornuftigvis ikke bestridt, han er jo en fornuftig mand, men det forsøgte altså det ærede medlem hr. Per Hækkerup at bestride, og det tror jeg ikke han skulle have gjort, ikke for min skyld, men for sin egen skyld.

Den højtærede statsminister beklagede, at ingen havde været inde på det, han havde sagt i åbningstalen om, at der må fremskaffes byggegrunde til boligbyggeriet. Jeg erkender, at det burde jeg have beskæftiget mig med, men jeg har jo anledning til at gøre det nu, og jeg kan da sige, hvad der er almindelig bekendt fra sidste folketingsår, at efter mit partis mening kan tilstrækkelige og tilstrækkeligt billige byggegrunde fremskaffes ved, at vi får en lovgivning, som muliggør det for kommunerne, og som giver kommunerne pligt til at erhverve jord til byggegrunde, som giver kommunerne forkøbsret til jord, der nu eller inden en nogenlunde overskuelig fremtid kan anses for at blive egnet til bygge-